

dpb DIVADLO
PETRA
BEZRUČE

bezruci.cz

divadlo petra bezruče

dpb provozuje a zpravodaj vydává divadelní společnost
petra bezruče, s.r.o. / 28. října 120, 702 00 ostrava /
tel. 596 618 363, mob. 605 268 799,
vstupenky@bezruci.cz, bezruci.cz

ředitel filip krejčí / zástupce ředitele Jiří krejčí / umělecký
šéf jan holec / dramaturg peter galdík / tajemnice barbora
mužná / produkční zájezdů milan zupko / produkční
propagace anita krejčí / pr marcela bednaříková / redakce
marcela bednaříková a peter galdík / foto petr hrubeš,
martin špelda, Jiří zerzoň a archiv / grafika jan kulich

předprodej vstupenek, hromadné objednávky
a předplatné vyřizuje obchodní oddělení / po–pá 9–18 hod. /
změna programu vyhrazena

divadlo je provozováno za finanční podpory
statutárního města ostrava, finančně jej podporuje také
moravskoslezský kraj a ministerstvo kultury ČR

 divadlopetrabezruce divadlopetrabezruce divadlopetrabezruceostrava bezruci

OSTRAVA!!!

RENGL

vinoostrava.cz

valentýnská inspirace

venuše v kožichu

dialog až na dřevě / tomu
říkáte láska? / nás všechny je
snadné vysvětlit, méně snadné
je nás... vysvobodit / sexuální
tabu? ale kdeže! / leopold von
sacher-masoch, seznamte se /
bohyně lásky a krásy, těší mě

autor **DAVID IVES**
režie **JIŘÍ POKORNÝ**

předposlední uvedení 13. února 2025

rozhovor

Jáchym Kučera

Jak to má Jáchym Kučera s pravdou v životě i na jevišti? V rozhovoru (nejen) k inscenaci Nepřítel lidu se rozprávěl o herecké pravdivosti, občasném potěšení z nevinných lží i o tom, jak pracuje na kostýmu pro připravovaného Krysaře.

Tento rozhovor vyjde v únoru, teď jsme však na začátku ledna, tedy po Vánocích. Prý se tě na ně nemám ptát, takže – jaké byly? Respektive jinak – jsi naplno odpočatý, abychom za chvíli společně úspěšně odpremiérovali inscenaci Nepřítel lidu, ve které ztvárňuje postavu novináře Hovstada?

Vánoce... Měly by to být svátky klidu a pohody, nevnímám to tak. No – proběhly a už jsme konečně zpět ve víru zkoušení. Jediné větší

volno, které miluji a respektuji, je léto. To si užívám.

Z lifestylu do seriózních vod. Tématem, kterým se inscenace zabývá, je pravda a to, co si pod ní ve společnosti představujeme a jakou má pro nás cenu. Jak toto téma vnímáš? Vidíš kolem sebe věci, které považuješ za klamavé, ačkoliv se vydávají za pravdu? Čím víc se vyskytuje lží, tím víc je zapotřebí pravda a neustále si připomínat, jak je důležitá. Hlavně v dnešní době, kdy je takový boom podvodů. Sám jsem docela nedávno naletěl na tzv. romance scam. Umím být hrozný naiva, kterému trvá si připustit, jak velké svině umí lidi být.

Co je pro tebe herecká pravdivost? Kde ji hledáš u postavy novináře Hovstada?

Jakmile si věřím sám, tak doufám, že mi věří i divák. Vždycky začínám

u sebe, ono se nějak sám sebe nejde zbavit. V Nepříteli lidu je krásné, že všechny postavy mluví pravdu, jen si hájí jiná stanoviska. Hovstad může působit jako fluidní hajzl, ale za mě je to super kamarád, který v rámci pudu sebezáchovy své přátelské vazby trochu pošramotí.

Existují společenské pravdy, které by tě vytáhly do ulic? Které bys hájil jako občan svým tělem a za žádnou cenu neustoupil?

Kolega Melník v minulém zpravodaji vyzdvihl svobodu, já tedy volím lásku jako společenskou pravdu. Láskou bojovat za lásku! Když bychom se všichni přinejmenším tolerovali, tak by bylo krásně, ne?

Ociti ses někdy v situaci, že ses vyhýbal pravdě? Co to pro tebe osobně znamená „žít pravdivě“?

Jo, to se mi stalo mockrát. Pravdu mám sice rád, ale někdy mě taky baví si tak hezky zalhat – jen tak, pro zábavu, zaprovokovat si. Samozřejmě ne proto, abych někomu ublížil. Jedno období života jsem lidem, u kterých jsem věděl, že už je možná nikdy nevidím,

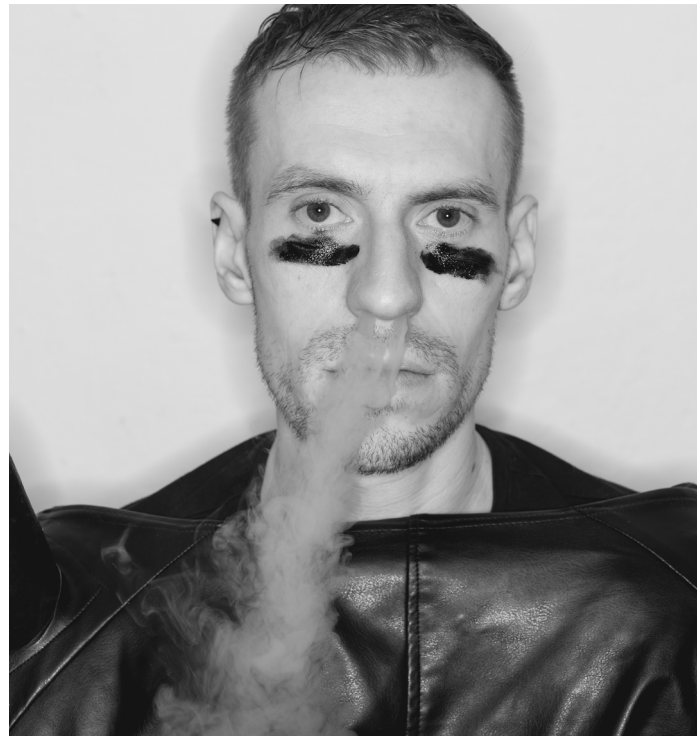
s oblibou lhal o své profesi. Mezi mé oblíbené patří veterinární zubař nebo profesionální chovatel akvarijních rybek. Asi s tím zase začnu, jak nad tím přemýšlím. Jinak volím cestu drastické upřímnosti, což taky umí být občas bolavé.

Zažil jsi někdy, že jsi byl skálopevně přesvědčen o své pravdě a posléze jsi názor změnil? Často říkáš větu „mám pravdu“?

Vždycky mám pravdu, jen to občas nevyjde, ale to k tomu patří.

Vzhledem k tématu a času samozřejmě nemůžu opomenout rubriku „novoroční předsevzetí“. Je pravda, že tuto otázku (společně s Vánocemi) nemáš rád? Protože si žádné předsevzetí nedáváš nebo žádné neplníš?

Ta otázka mi nevadí, jenom si novoroční předsevzetí nedávám. Dávám si předsevzetí průběžně, když cítím, že něco potřebuju změnit nebo udělat. Třeba teď mám jedno hodně konkrétní – čtyřikrát týdně pracuju na kostýmu pro připravovaného Krysaře.

rozhovor

kateřina krejčí

Kateřina Krejčí v rozhovoru přibližuje svou roli Mortenové v nejnovější inscenaci Nepřítel lidu. Mortenová, původně mužská postava, se v režijní koncepci proměnila v nekompromisní ženu. Spolu s Kateřinou jsme se zamysleli nad hodnotou pravdy ve společnosti, nad jejími hereckými zkušenostmi i nad tím, proč je Mortenová strašná „ludra“, která ji ale nesmírně baví.

Blíží se premiéra inscenace Nepřítel lidu, ve které se zabýváme hodnotou a cenou pravdy ve společnosti. Na jaký příspěvek k této problematice se můžou těšit diváci od postavy Mortenové, kterou v inscenaci ztvárňuješ?

Mortenová je strašná „ludra“. On to v Ibsenově originále byl původně Morten Kill, ale pan režisér změnil

roli otce na roli matky, která tím pádem v sobě nese mužskou tvrdost a zároveň ženskou vypočítavost. Je nekompromisně přesvědčená o své pravdě, i když s ní nikdo nesouhlasí. Teď mne napadlo, že kdyby byl ještě Bertík, asi by si, možná, zahrál Mortena. Hm, divný pocit.

Dnes se hodně mluví o zamlžené pravdě. V době hybridní informační války může být těžké se zorientovat, co je pravda a co lež. Máš pocit, na základě své životní zkušenosti, že jsou lidé dnes zmateni víc, než kdy jindy?

Já osobně jsem absolutně dezorientovaná. Zejména ve střetu s médii, či sociálními sítěmi, které jsou plné dezinformací, a pro mne už je téměř nemožné rozpoznat lež od pravdy. A když se k tomu všemu ještě využívá AI, tak to jsem kompletně ztracena. Tady se totiž nemůžu spolehnout ani na svou intuici. Jsem si skoro jistá, že tato zmatenost se netýká jen mé generace.

Měla jsi někdy potřebu zastat se veřejně pravdy ve společnosti nejen na jevišti, ale i jako soukromá osoba? Měli by herci vstupovat podle tvého názoru do veřejné debaty?

Když někde ucítím jen náznak příkoří, či jakési nespravedlnosti, okamžitě startuju. Nechci ze sebe dělat nějakého hrdinu, ale tato vlastnost je mi přirozená od mala. Když třeba naši upřednostňovali mě před ségrou, bylo mi to vždy víc než nepříjemné a bouřila jsem se a tato vlastnost mi zůstala. Herci do veřejné debaty mohou vstupovat stejně jako každý jiný. Je otázkou, zda mají co říct a zda to, co řeknou, je zveřejnění hodné. Já určitě talent mluvčího nemám a každému, kdo jím je obdařen, závidím.

Stalo se ti někdy, že jsi byla v názorové neshodě s inscenací, ve které jsi účinkovala? Že inscenace říká „pravdu“, se kterou nesouhlasíš? To určitě. Divadlo je živý organismus, žádná konzerva, není možné, abych s každou inscenací, která mne potkala, souhlasila, natož s každým režisérem, či jeho výkladem.

V archívech jsem našel, že ses u Bezručů s Ibsenem už potkala v roce 1984 prostřednictvím hry Peer Gynt v režii Pavla Palouše. Postava Iháře Peera Gynta se taky dotýká tématu pravdy. Je to už pár let, ale přece, rezonovalo to téma i vzhledem k době, ve které inscenace vznikla?

V roce 1984 jsem končila konzervatoř, měla malé dítě, od čtyř ráno jsem chodila uklízet hospodu, abych měla nějaký příjem a na úřadech nebyla vedena jako příživnice. Pak od devíti jsem zkoušela v divadle jako host v podstatě zadarmo. Stát na prknech pro mne znamenalo plnění snu. Úplně všechno se mi líbilo. Nějaký kritický pohled nepřicházel v úvahu, jen vděk. To celé trvalo dva a půl roku. Jak znám Pavla Palouše, tak někdy více, někdy méně, ale v každé své inscenaci hledal místo ke kritice tehdejšího režimu a jeho inscenace byly pod přísným dohledem státních úředníků. Byl velkým obhájcem pravdy a to se zcela jistě projevilo i v inscenaci Peer Gynt.

Jste dva týdny před premiérou. Je to pro tebe čas posledních detailních úprav, nebo ráda tvoříš do posledního možného momentu?

Určitě to druhé. I v popremiérovém čase postavy, které ztvárňuji, tzv. dozrávají. Ta studna je bezedná. I po dlouhé době mne nějaké věci v souvislosti s charakterem postavy napadnou a zaráží mne, že jsem na to nepřišla dřív. Mortenová mne hodně baví. Je to fakt strašná „ludra“. Takovou jsem dlouho nehrála, jestli vůbec někdy. Přátelé, diváci, čtenáři, přeji nám, ať se nám co nejvíce daří žít v pravdě.

Ibsen i ve 21. století nelítostně nastavuje zrcadlo

Ačkoliv by mnohé diváky mohlo odradit uvedení dramatu, jehož premiéra se na divadelních prknech konala v roce 1883, režijní pojetí pod taktovkou Jana Holce a především svěží herecké ztvárnění ukázalo, že tato hra je v dnešní době aktuálnější než kdy jindy. Nakolik je možné ohýbat pravdu? Dá se koupit? Překřičet? Umlčet? A je relativní? Odpovědi,

ale i nové otázky dostali diváci, kteří si nenechali ujít páteční premiéru první letošní inscenace Divadla Petra Bezruče. (...)

Režisér *Jan Holec* nenásilným způsobem adaptoval drama do současnosti, kdy si společnost stále více než kdy předtím uvědomuje dopady lidské činnosti na naši

planetu. Společnost však není v ekologických otázkách jednotná, názorové spektrum je široké. Skrze postavy obou bratrů tak můžeme vidět dva radikální tábory. Jeden z nich je morálně bezúhonný, avšak ve své podstatě naivní a zranitelný, druhý se naopak dokáže ohánět ostrými lokty, avšak za cenu pokřivené páteře. Holec oprostil původní drama od občasných projevů, které by z dnešního hlediska mohly působit pateticky, což přidalo inscenaci na životnosti.

Největší devízou celého představení však je zcela civilní herectví – a to všech zúčastněných herců, kteří se objevili na jevišti, byť samozřejmě největší prostor dostaly právě postavy obou bratrů. *Lukáš Melník* v hlavní roli zcela přesvědčivě a s naprostou lehkostí vdechl své postavě živost a prokázal i její pozvolný psychologický vývoj. Zatímco na začátku představení diváci sledovali, jak doktor v podání Melníka jde za svými dobromyslnými cíli, zcela naivně a v domněnání, že celé město touží poznat pravdu, na konci vidíme muže, který sice ze svého postoje neuhnul, ale postupně mu dochází, jak

hořkou pilulku právě spolkl. Zároveň jeho závěrečný monolog, byť by se mohl zdát plný frází, vyznívá uvěřitelně, pramenící z trpkého poznání, že pravda není vždy vítána, narozdíl od přetvářky.

Stejně tak i *Marián Chalány* ztvárnil přesvědčivě starostu města, který rovněž neuhnul ze svého postoje, a to ani za cenu rozvrácení vlastní rodiny. Chalány nevytvořil karikaturu, byť by se i tato možnost nabízela, ale svým hereckým projevem vytvořil charakter, který musí jít nekompromisně za svými politickými a kariérními cíli, zcela tvrdě, bez ústupků, žel často s pošramoceným svědomím. (...)

V neposlední řadě se pak na utváření samotné inscenace podíleli i samotní diváci, kteří se nacházeli ve specificky připraveném prostoru, kdy obklopovali jeviště ze tří stran. Diváci se tak stali obyvateli maloměsta, ke kterým přímo promlouval jak starosta se svým projevem, očeňujícím svého bratra, tak posléze i samotný doktor. Mezi projevy byla velmi dobře zakomponovaná divadelní přestávka a publikum vracející se do hlediště tak představovalo srovcující se dav, který

má za okamžik vyslechnout hlavní doktorův monolog. Zároveň však diváci představovali i třetí společenskou vrstvu, a to tu nejpočetnější – mlčící většinu, ten nespočítaný dav, který se dle prospěchu a aktuální situace přiklání na jednu, či druhou stranu, nebo naopak stojí v koutě, bez vlastního názoru. (...)

Pravda zůstane vždy pravdou, ať už se za ni schovávají různé více či méně ušlechtilé činy. Herci se kolektivně oprostili od deklamovaného hraní,

režisér nenutil divákovi konkrétní vyznění inscenace, a proto se mohlo představení setkat s úspěchem. Zároveň je nutné dodat, že s premiérou *Nepřítele lidu* se kapitola této zdařilé inscenace teprve otevírá a dá se očekávat, že s dalšími reprízami bude její kvalita stoupat. V každém případě Bezruči hodili hned úvodem roku symbolickou rukavici ostatním nejen ostravským divadlům.

lukáš kowala, ostravan.cz

premiéra nepřítele lidu

Henrik Ibsen se vrací na jeviště Divadla Petra Bezruče v moderní adaptaci a režii Jana Holce. Slavné drama *Nepřítel lidu* v hlavních rolích s Lukášem Melníkem nabízí naléhavé otázky: Jaká je cena pravdy? Jsme ochotní omezit osobní komfort v boji za životní prostředí a společné dobro? Kdo je hrdina a kdo padouch? Příběh doktora Stockmanna, který se postaví proti mocenským a ekonomickým zájmům svého města ve snaze upozornit na kontaminaci léčivých pramenů, je ostrou kritikou společenské konformity, politické manipulace a neschopnosti jednat ve prospěch obecného dobra. Hra dodnes rezonuje svou odvahou klást nepohodlné otázky a poukazovat na střet individuální pravdy s tlakem většinové společnosti.

Děkovačka po premiéře inscenace *Nepřítel lidu* – děkujeme za bouřlivý potlesk a ovace vestoje!

Tvůrčí tým *Nepřítele lidu* – dramaturg Peter Galdík a autor výpravy Ján Tereba.

Divadelní recenzentka Pavla Bergmannová s režisérem a autorem nové adaptace Janem Holcem.

Kreativní producentka ČT Kateřina Ondřejková a novinář a reportér Jan Karas s představitelem hlavní role Lukášem Melníkem.

Rekvizitářka DPB Lenka Kučerová a představitel role Petra Marián Chalány.

Ředitel DPB Filip Krejčí a Monika Tomková, pro kterou byla Petra první nastudovanou rolí u Bezručů.

bezručí na dramoxu

šikmý kostel

Drsné, mrazivě skutečné příběhy dvou žen a jejich blízkých, kteří všichni bojují o živobytí a často i o holé přežití, stíhání nemilosrdnými ranami osudu v kulisách kdysi krásného města, které se vinou lidské hamižnosti doslova propadlo do země. V první divadelní adaptaci stejnojmenného knižního bestselleru Karin Lednické excelují Norbert Lichý, Barbora Křupková a Markéta Matulová, která byla za svůj výkon nominována na Cenu Thálie.

lekce hitchcock

Jak to ten Hitchcock vlastně dělal? Vstupte do mysli geniálního režiséra lidských emocí, jež dodnes umí diváka zanechat bez dechu nebo v sekundě zvednout ze židle. Užijte si skvěle vyladěný koktejl napětí a velejemného humoru Norberta Lichého, který jako by Alfredu Hitchcockovi z oka vypadl. Budete se bát? Možná. Ale žádný strach, jak říká sám mistr: „Je to jenom film.“

transky, body, vteřiny

Tetry, vášeň, nebezpečí! Režisér Tomáš Dianiška potvrzuje, že divadlo a sport patří dohromady! V DPB zpracoval pozapomenutý osud československé atletky Zdeny Koubkové, která vytvořila světový rekord v běhu na 800 metrů, než testy prokázaly, že se ve skutečnosti narodila jako muž. Inscenace byla oceněná jako Inscenace roku 2019 na Cenách divadelní kritiky. Za roli Zdeny byl Jakub Burýšek nominován na Mužský herecký výkon roku a získal ocenění Talent roku.

audience

Kancelář v pivovaru, Bohdalka, Gott a holky z flaškovny: kdo by neznal aktovku Václava Havla pro dva herce. Divadelník ji napsal v roce 1975, je částečně autobiografická a snaží se poukázat na absurditu komunistické společnosti. Ve vtipné hře o poněkud neúspěšných praktikách minulého režimu excelují Norbert Lichý jako sládek a Jiří Müller jako jeho podřízený.

repertoár

nepřítel lidu

autor **henrik ibsen**
režie a adaptace **jan holec**
jaká je cena pravdy?

slepá skvrna

autor **janis mavritsakis**
režie **klára vosecká**
každá hra má svá pravidla

střípky ženy

autorka **kata wéber**
režie **jan holec**
komorní rodinné drama

hamlet

autor **william shakespeare**
režie a úprava **dodo gombár**
to be, or not to be?

proces

autor **franz kafka**
režie **jan holec**
klasika u bezručů

marie stuartovna

autoři **robert icke, friedrich schiller**
režie **jan holec**
politický thriller

ženitba

autor **nikolaj vasiljevič gogol**
režie **janusz klmsza**
satirická komedie

sen čarovné noci

autor **william shakespeare**
režie **michal hába**
sex, moc a čarovné nic

venuše v kožichu

autor **david ives**
režie **jiří pokorný**
dialog až na dřeň

špinarka

autor **tomáš daniška**
režie **tomáš daniška**
dokumentární fikce o ní

3	po 18:30	sen čarovné noci	mimo předplatné
4	út 18:30	slepá skvrna	sk. V
5	st 18:30	nepřítel lidu	sk. K
6	čt 18:30	hamlet	mimo předplatné
7	pá 18:30	ženitba	mimo předplatné
10	po 18:30	špinarka	zadáno
11	út 18:30	ženitba	sk. ABEND
12	st 18:30	nepřítel lidu	sk. T
13	čt 18:30	venuše v kočichu	mimo předplatné
14	pá 19:00	špinarka	zájezd – karviná
17	po 18:30	marie stuartovna	mimo předplatné
18	út 18:30	hamlet	mimo předplatné
19	st 10:00	hamlet	sk. S
20	čt 18:30	slepá skvrna	mimo předplatné
21	pá 18:30	špinarka	sk. B
22	so 18:30	špinarka	mimo předplatné
24	po 18:30	proces	mimo předplatné
25	út 18:30	střípky ženy	mimo předplatné
26	st 18:30	nepřítel lidu	sk. M
27	čt 18:30	nepřítel lidu	sk. N
28	pá 19:00	špinarka	zájezd – zubří